

Σπιναλόγκα*

Μια φορά κι έναν καιρό,
 στόχος ενός γιατρού ήταν να κάνει καλά ένα λεπρό ασθενή του.
 Έτσι ώστε η ασθένεια να πάψει.
 Έτσι ώστε ο ασθενής να πάψει να είναι ασθενής.
 Στην προσπάθειά του αυτή, δυστυχώς ο γιατρός μολύνθηκε επίσης.
 Αντί να εξαλείψει τη λέπρα, την πολλαπλασίασε.
 Έγινε κι αυτός λεπρός.
 Η κοινωνία – που, ούτως ή άλλως, περίμενε με το δάκτυλο στη σκανδάλη – τους έβαλε σε ένα πακέτο και τους απομόνωσε, στέλνοντάς τους σε ένα νησί.

Κάπου εκεί βρισκόμαστε πλέον, σωφρονιστικοί και κρατούμενοι.
 Αποκηρυγμένοι αμφότεροι.
 «Να ο δις φονιάς».
 «Να ο φονιάς του φονιά».
 Και άντε τώρα να αντιμετωπίσεις την υπερβολή του συναισθηματικού οργανισμού στα πανηγύρια των τηλεηγετών...
 Άντε τώρα να τα βάλεις μαζί τους...
 Τώρα που – για να λέμε την αλήθεια –
 δε λεν και ψέματα...
 Διότι, βρε υπάλληλε της Νιγρίτας,
 ακόμα και αν αναγνώριζα την επιτόπου άμεση αυτοδικία στους συναδέλφους σου του Μαλανδρινού ως φυσική συνέπεια, το ελαφρυντικό αυτό στην περίπτωση σου αποδυναμώνεται, λόγω της μεγάλης τοπικής, χρονικής και συναισθηματικής απόστασης που είχε η μία δολοφονία από την άλλη.
 Κι αν υποστηρίξεις ότι δεν υπήρχε δόλος,
 εγώ θα σε πιστέψω.
 Είμαι βέβαιος. Εσύ δεν ήθελες να τον σκοτώσεις.
 Ποιος θέλει να καταστρέψει τη ζωή του;
 Μα, μήπως κι αυτός ο κρατούμενος, δεν είναι αλήθεια ότι σκοτώνοντας τον συνάδελφό σου, γνώριζε ότι κατέστρεφε τη ζωή του;
 Δεν θα μάθουμε ποτέ τους λόγους που τον έφεραν σε τέτοια έξαλλη κατάσταση, ώστε να προβεί σε μια τέτοια ακραία, ξεκάθαρα αυτοκτονική πράξη, που θύμιζε καμικάζι.
 «Για όλα φταίτε εσείς» είπε στον ανακριτή και στον εισαγγελέα, αμέσως μετά την πράξη του.
 Μα κανείς δεν θέλησε να διερευνήσει πιθανό μερίδιο ευθύνης τους.
 Κι αυτό γιατί η κοινωνία και ειδικά οι ανώτεροι «άρχοντές» της αποφεύγουν να κοιτούν στον καθρέφτη...
 Αποφεύγουν να σκεφτούν πιθανά δικά τους λάθη.
 Ούτε τα συζητούν. Ούτε καν μας μιλούν.
 Ούτε με κρατούμενους. Ούτε καν με σωφρονιστικούς.
 Ούτε καν μας βλέπουν.
 Μόνο για να μας κατηγορήσουν.
 «Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου,
 πες μου ποιος είναι ο πιο αστηρός πολιτικός – νομοθέτης – ανακριτής – εισαγγελέας – δικαστής;».
 Τη γλώσσα της λογικής ή της δικαιοσύνης δεν την έμαθε ποτέ αυτός ο καθρέφτης.

Και με την υπερεξουσία που συγκεντρώνουν κάποια αξιώματα, ποτέ δεν θα θελήσει να τη μάθει.
Κι άντε τώρα να τα βάλεις μαζί τους...
Σωφρονιστικούς και κρατούμενους, μας έχουν στείλει ήδη στη Σπιναλόγκα και δεν το 'χουμε πάρει χαμπάρι.
Ήταν προαποφασισμένο, μα τα δύο μεγάλα λάθη που γίνανε τους διευκόλυναν τα σχέδια.
Άμεση πολιτική εκμετάλλευση.
Πιάσαν δουλειά τα επικοινωνιακά παπαγαλάκια.
Λαλούν.
Πλήρης απαξίωση σωφρονιστικών και κρατουμένων.
Αχ βρε νεκρέ συγκρατούμενε του Μαλανδρίνου,
με την πράξη σου έχασες τον στόχο σου.
Κανείς δεν μιλάει για τα λάθη των ανωτέρων «αρχόντων» που ήθελες να υπογραμμίσεις.
Με την πράξη σου έχασες το δίκιο σου.

Αχ βρε υπάλληλε της Νιγηρίας,
εάν, έστω και λίγο, κατάφερνες να πράξεις όπως οι πολλοί συνάδελφοί σου έχουν πράξει με εμένα...
(που μαζί με εμένα προσπαθούν να σβήσουν το στίγμα του φονιά και να δουν την άλλη πλευρά του Γιάννη),
εάν, έστω και λίγο, έπραττες σωφρονιστικά,
εάν δολοφονούσες τη δολοφονία στο μυαλό του δολοφόνου,
τότε θα την εξάλειπτες.
Τότε αυτός θα έπαυε να είναι δολοφόνος.
Δολοφονώντας όμως τον δολοφόνο,
τώρα τον πολλαπλασίασες.
Τώρα εσύ έπαψες να μην είσαι δολοφόνος.

*Επεξηγηματικό σημείωμα: Το άρθρο αυτό το έγραψα λίγο μετά από δύο δολοφονίες που είχαν συμβεί μέσα στις φυλακές. Αρχικά ένας κατηγορούμενος για φόνο κρατούμενος είχε αφαιρέσει τη ζωή ενός σωφρονιστικού υπαλλήλου στο Μαλανδρίνο. Στη συνέχεια μεταφέρθηκε στη Νιγηρία, όπου του αφαίρεσαν τη ζωή οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι.